

- Полазећи од Устава Републике Србије по којем су људски живот и достојанство неприкосновени,
- Изражавајући приврженост духу и нормама Универзалне декларације Уједињених нација о људским правима, Пакта о грађанским и политичким правима, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, Допунских протокола из Женевске конвенције о заштити жртава међународних и немеђународних оружаних сукоба, Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида и Статута Међународног кривичног суда,
- Руководећи се циљевима обезбеђења сталног мира и стабилности на простору Западног Балкана, као и даљем унапређењу пријатељских односа међу државама бивше Југославије на основу поштовања међународног права и територијалног интегритета и суверенитета свих држава чланица Уједињених нација, укључујући Босну и Херцеговину,
- Тежећи да сећање на жртве суворих оружаних сукоба у бившој Југославији деведесетих година XX века, у којима су сви народи поднели тешка страдања, никада не избледи,
- Поштујући пресуду Међународног суда правде, главног правосудног органа Уједињених нација, донету у спору по тужби Босне и Херцеговине против Србије и Црне Горе 26. фебруара 2007. године,
- Имајући у виду да је наведеном пресудом Међународног суда правде Србија дужна да предузме делотворне кораке ради обезбеђења пуног поштовања својих међународних обавеза, укључујући пуну сарадњу са Међународним кривичним трибуналом за бившу Југославију,

На основу члана 99. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије и члана 136. Пословника Народне скупштине Републике Србије ("Службени гласник РС", број 14/09 - Пречишћени текст), Народна скупштина Републике Србије, на трећој седници Првог редовног заседања у 2010. години, одржаној 31. марта 2010. године, донела је

ДЕКЛАРАЦИЈУ

НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ОСУДИ ЗЛОЧИНА У СРЕБРЕНИЦИ

1. Народна скупштина Републике Србије најоштрије осуђује злочин извршен над бошњачким становништвом у Сребреници јула 1995. године, на начин утврђен пресудом Међународног суда правде, као и све друштвене и политичке процесе и појаве који су довели до формирања свести да се остварење сопствених националних циљева може постићи употребом оружане сile и физичким насиљем над припадницима других народа и религија, изражавајући при том саучешће и извиђење породицама жртава због тога што није учињено све да се спречи ова трагедија.